

III. Przepisy ogólne.

§ 13. 1. Banki dokonywać będą wypłat na nie scentralizowane inwestycje limitowe jednostek budżetowych objętych budżetem centralnym oraz jednostek na rozrachunku gospodarczym rozliczających się z budżetem centralnym i budżetami terenowymi, jak też jednostek organizacyjnych spółdzielczości do wysokości środków przelanych lub kredytów budżetowych przekazanych na ten cel inwestorowi bezpośrednio.

2. Zamówienia i zlecenia na dostawy i usługi, realizowane w ramach planu rzeczowo-finansowego inwestycji nie scentralizowanych limitowych, jak też faktury, żądania zapłaty i inne dokumenty podlegające pokryciu ze środków na inwestycje nie scentralizowane limitowe powinny być opatrzone wyraźnym napisem: „Inwestycje nie scentralizowane”.

3. Inwestor bezpośredni jest odpowiedzialny za dokonywanie zamówień i nakładów na inwestycje nie scentralizowane limitowe w pełnej zgodności z zatwierdzonym planem rzeczowo-finansowym nie scentralizowanych inwestycji limitowych i do pokrywania nakładów na inwestycje nie scentralizowane limitowe wyłącznie środkami na ten cel przeznaczonymi.

4. Zaliczki ze środków na inwestycje nie scentralizowane limitowe mogą być udzielane w przypadkach i na warunkach ustalonych dla zaliczek wypłacanych ze środków na inwestycje scentralizowane.

§ 14. 1. Zobowiązania z tytułu dostaw przedmiotów o wartości jednostkowej od 300 do 900 zł, efektywnie wykonanych w 1952 r., lecz do dnia 31 grudnia 1952 r. nie rozliczonych, podlegają po dniu 1 stycznia 1953 r. pokryciu:

- 1) o ile płatnikiem jest jednostka budżetowa — ze środków na inwestycje nie scentralizowane limitowe roku 1953;
- 2) o ile płatnikiem jest jednostka na rozrachunku gospodarczym — ze środków obrotowych danej jednostki.

2. Postanowienia ust. 1 nie dotyczą przypadków, gdy dostawa bez względu na wartość jednostkową przedmiotów, według obowiązujących w 1952 r. przepisów, uznana była za nakład inwestycyjny (pierwsze wyposażenie); zobowiązania z tego rodzaju dostaw podlegają opłaceniu ze środków inwestora na inwestycje scentralizowane.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

20

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 29 grudnia 1952 r.

zmieniające zarządzenie Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załącznikach do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914) wprowadza się następujące zmiany:

A. w załączniku Nr 1:

- 1) w poz. 1 w rubryce „Określenie dochodów” dodaje się nowe określenie oznaczone lit. e) w brzmieniu:

„e) wpływy z przyrostu i przychówka trzody chlewnej oraz ze sprzedaży odpadków pokonsumpcyjnych”;

- 2) w poz. 2 w rubryce „Określenie dochodów” dotychczasowe określenie oznacza się lit. a) oraz dodaje się nowe określenie oznaczone lit. b) w brzmieniu:

„b) wpływy z przyrostu i przychówka trzody chlewnej oraz ze sprzedaży odpadków pokonsumpcyjnych”;

- 3) dodaje się poz. 12 w brzmieniu:

w rubryce „Oznaczenie typu środków” — „12”,
w rubryce „Nazwa” — „Akcja robót rozbiórkowych”,
w rubryce „Określenie jednostek budżetowych” — „Prezidia rad narodowych gmin i miast nie stanowiących powiatów oraz wydziały gospodarki

komunalnej i mieszkaniowej prezydów rad narodowych powiatów i miast stanowiących powiaty”;

w rubryce „Określenie dochodów” — „Wpływy z cegły z rozbiórki i odgruzowania, dostarczaną Pełnomocnikowi Akcji Robót Rozbiórkowych”;

w rubryce „Określenie wydatków”:

„a) Wydatki związane z uzyskiem cegły z rozbiórki i odgruzowania dla Pełnomocnika Akcji Robót Rozbiórkowych,

b) koszty transportu cegły do stacji nadania,

c) koszty załadowania cegły do wagonów,

d) koszty transportu cegły do stacji odbiorczej,

e) wydatki na uporządkowanie terenów, z których wydobyto cegłę.”;

B. w załączniku Nr 2:

- 1) w klasyfikacji dochodów środków specjalnych typu 1 (Stołówki) dodaje się wyrazy: „§ 30. Różne dochody”;

- 2) w klasyfikacji dochodów środków specjalnych typu 2 (Zakup żywności) dodaje się wyrazy: „§ 30. Różne dochody”;

- 3) dodaje się następujące uzupełnienie:

„Typ 12 (Akcja robót rozbiórkowych).

D o c h o d y.

- § 24. Wpływy z akcji robót rozbiórkowych.

Wydatki

- § 1. Płace
wszystkie pozycje jednolitej klasyfikacji.
- § 2. Ubezpieczenia i świadczenia
poz. a) Ubezpieczenia społeczne,
poz. e) Deputaty i świadczenia w naturze.
- § 3a. Nagrody
poz. a) Nagrody indywidualne.
- § 5. Podróże służbowe i przesiedlenia
poz. b) Przesiedlenia¹⁾.
- § 6. Wydatki biurowe i gospodarcze
poz. a) Papier do użytku biurowego,
poz. b) Druki manipulacyjne,
poz. c) Materiały i przybory kancelaryjne,
poz. g) Opłaty pocztowe i telekomunikacyjne,
poz. i) Opał, światło, energia elektryczna, woda, gaz,
poz. j) Utrzymanie czystości,
poz. m) Materiały na bieżące potrzeby gospodarcze,
poz. n) Bieżący remont pomieszczeń i inwentarza.
- § 7. Wydatki transportowe
poz. a) Koszty utrzymania pojazdów mechanicznych²⁾,
poz. b) Koszty utrzymania innych środków transportowych²⁾,
poz. c) Koszty transportu obcego,
poz. d) Paliwo i smary²⁾.

- § 14. Inwentarz
poz. g) Zakup i remont inwentarza biurowego i gospodarczego.
- § 28. Usługi obce
poz. a) Świadczone przez przedsiębiorstwa własne,
poz. b) Świadczone przez inne przedsiębiorstwa³⁾.
- § 51. Wpłata do budżetu.

U w a g i :

- 1) Dotyczy kosztów jednorazowych przejazdów robotników z miejsca zamieszkania do miejsca pracy.
- 2) Dotyczy przypadku, gdy transport odbywa się za pomocą własnego taboru danego prezydium rady narodowej.
- 3) Należności za usługi świadczone przez osoby fizyczne preliminować należy w § 1."

§ 2. W preliminarzach środków specjalnych typu 12 uwzględniać należy nie tylko saldo pieniężne na początek roku, lecz również (poza bilansem) saldo rzeczowe, które powinno zawierać wartość cegły wydobytej, lecz jeszcze nie sprzedanej Pełnomocnikowi Akcji Robót Rozbiórkowych.

§ 3. Preliminarze środków specjalnych typu 12 otrzymują oznaczenie budżetowe części 7, dział 1, rozdział 71 (Gospodarka terenami nie zabudowanymi). Oznaczenie to obowiązuje także w tym przypadku, gdy w danym budżecie jednostkowym nie występują wydatki brutto rozdziału 71.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

ZARZĄDZENIE NACZELNEGO DYREKTORA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACYJ I WIDOWISK

z dnia 30 grudnia 1952 r.

o pozbawieniu debitu komunikacyjnego.

Na podstawie § 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 maja 1949 r. w sprawie organizacji i właściwości Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk oraz urzędów podległych (Dz. U. Nr 32, poz. 241) pozbawiam debitu i zakazuję rozpowszechniania następujących pism:

- 1) „Ukrainskij Samostijnik”, wychodzącego w języku ukraińskim w Monachium, Niemcy zachodnie,

- 2) „Weltmission”, wychodzącego w języku niemieckim w Aachen, Niemcy zachodnie,
3) „Ave Maria”, wychodzącego w języku polskim w Buffalo, Stany Zjednoczone A. P.,
4) „Quick”, wychodzącego w języku niemieckim w Monachium, Niemcy zachodnie.

Naczelnym Dyrektorem Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk: p. o. M. Mikołajczyk